

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Marele dar al credinții.

(Urmare.)

Vederea minunilor. Învierea lui Lazar. Acelora, cari voesc să vadă minunile, li se mai poate răspunde așa: Cetiți Evangelia, care este cea mai adevărată (autentică) dintre toate istoriile. Acolo veți vedea minunile făcute de Domnul Isus Hristos, pe cari le povestesc sfinții evangeliști, cari le-au văzut cu ochii lor. Ei ne grăesc în scrierile lor cu atâta simplitate și limpezeală, încât ni se pare ca și cum i-am auzi povestindu-ne acelea fapte minunate cu graiul viu. — Vreți, de pildă, să vedeți învierea lui Lazar? Cetiți capul 11 din Evangelia Sfântului Ioan.

Siguritatea minunilor. Vindecarea schiopului. O seamă de necredincioși spun că nici o minune nu e sigură, că nu se poate dovedi că faptele minunate, și cele mai strălucite, să fie adevărate minuni săvârșite de puterea lui Dumnezeu. — Acestora li se răspunde că împrejurările dovedesc adevărata minunie cu siguritatea cea mai limpede. . . După ce ai citit, o bunule creștin, învierea lui Lazar, cum e descrisă în sfânta Evangelie, mai cetește acuma vindecarea sochiopului săvârșită de sfântul Petru în numele Domnului Nostru Isus Hristos. Aceasta minune o vei afla în Faptele Apostolilor în cap 3.

Sfântul Francisc Xaveriu în Coulan. Să vedem o altă pildă din Istoria bisericească. În anul 1544 — când Francisc Xaveriu vestea evangelia Domnului Hristos în împărăția Travancou — din India, sosi în Coulan, oraș de lângă mare în acel ținut. — Dintre locuitorii orașului, unii s'au întors și s'au făcut creștini la cele d'întâi predici ale marelui Apostol; dar cea mai mare parte din cetățeni au rămas cerbicoși în greșelile și rătăcirile lor după ce l-au ascultat de mai multe ori. — La dreptul vorbind, cei mai încăpăținați îl ascultau cu plăcere, și găsiu învățăturile Evangheliei în deplină potrivire și conglăsuire cu lumina minții sănătoase; dar plăcerea ce o simțiau ascultându-l, nu aducea nici o roadă, ei se îndestuliau cu aceea că se mirau de legea creștinilor, fără ca să-și bată capul să o urmeze.

Părintele Francisc văzând într'o zi că înzădar le grăia despre bunătățile vecinice, se rugă lui Dumnezeu din toată inima. Achii lui se îndreptară spre Ceriu, fața i-se aprinse mai mult ca de obicei, și vărsând lacrim cu imbelșugare se ruga lui Dumnezeu să-i fie milă de acei cerbicoși păgâni — închinători la idoli. *Doamne, zise Sfântul suspinând, toate inimile sunt în mâinile tale, și cum voești tu poți îndoi pe cele mai îndărătnice și poți muia pe cele mai vârtoase. — Dumnezeu astăzi aceasta mărire Sângelui și*

Numelui Unuia născut Fiu al tău Isus. — Îndată după ce isprăvi aceasta rugăciune, a simțit că Dumnezeu l-a ascultat; și întorcându-se către cetățenii, cari îl ascultau, le zise cu un aer de om luminat de Dumnezeu: *Ei bine, fiindcă nu credeți cuvântului meu, ce sămăn vreți voi să vedeți — pentru întărirea adevărilor, pe cari vi le am vestit?* Apoi aducându-și aminte îndată, că în ziua trecută se îngropase un om, adaose cu acelaș glas: *Deschideți mormântul — pe care l-ați astupat ieri și scoateți afară trupul: dar băgați bine de seamă — să fie cu adevărat mort — acela ce a fost îngropat.* — Cei mai necredincioși merseră îndată să desgroape acel trup mort.

Depart de a afla ceva sămăn de viață, se luară pe seamă că trupul mortului începea a trece în putrezire. Au luat de pe mort pânza cu care era acoperit, și au pus trupul mort înaintea Sfântului, care se duse la locul unde era îngropat mortul. — Păgânii se uitau țintă la trupul mort, așteptând cu nerăbdare — ce va face părintele Francisc. Sfântul se puse în genunchi, și după o scurtă rugăciune, îndreptându-se către mort, zise cu glas înalt:

În numele sfânt alui Dumnezeu celui viu, și în puterea religiei, pe care eu o predic, o vestesc, îți poruncesc să te scoli.

La aceste cuvinte mortul se ridică de sine, și nu numai se arătă plin de viață, ci deplin sănătos și în putere. — Atunci toți păgânii strigară cu glas înalt că Dumnezeu creștinilor este atot puternic, și că adevărată era legea ce o propovăduia Părintele Francisc Xaveriu. Îndată se aruncară la picioarele sale, și cerură să fie botezați din partea sfântului părinte.

Iată un fapt istoricește dovedit, natură și împrejurările căruia arată din deajuns că este o minune. De altă parte spre mai mare dovadă să se adaogă,

că aceasta înviere nu a fost singura minune ce a făcut o sfântul Francisc. Patru atari minuni se înșiră în Bula cu care a fost ridicat la vrednicia de Sfânt din partea Papei dela Roma Grigorie al XV, apoi alte 16 învieri de morți au fost dovedite prin advocați în procesul de a fi înșirat între cei fericiți. Și mai mult: Părintele Frizon în cartea sa intitulată: *Francisc Xaveriu Făcătorul de minuni*, spune că mai trebuie să adaugem alte 27 învieri de morți istoricește dovedite: așa că avem 47 morți înviați de acest minunat Sfânt.

Sfântul Francisc Xaveriu vorbia douăzeci de limbi deodată, deslega cu un singur răspuns cele mai grele întrebări, spunea înante lucrurile viitoare prin prorocii amănunțite, a ridicat șese mii de biserici creștinești printre păgânii din Indii, și a botezat el cu mâna lui preste un milion de păgâni în cei zece ani cât a predicat Evanghelia lui Hristos în acelea părți din fundul Răsăritului.

Necredincioșii nu au nici o siguranță. *Bayle.* Chiar și cei mai înverșunați necredincioși, cari nu dau nimic pe credință și pe religie, nu sunt convinși de învățăturile lor scâlciate prin cari tăgăduesc adevăurile de credință. Pe calea tăgăduirii sau negațiunii se poate ajunge până la îndoială, dar nu mai departe. Necredința nu poate alcătui ceva-ci numai: *poate, doară, ce mai știi, oare?* Vestitul Bayle, patriarhul necredincioșilor din zilele noastre, a fost silit să mărturisească acestea:

Maestria mea stă în a forma și născoci îndoieli, cari pentru mine nu sunt alceva decât curate îndoieli.

Lipsa de convingere în necredincios. *Voltaire.* Voltaire, care și-a petrecut toată viața batjocorind Biserica și învățăturile ei, nu era de loc convins despre adevărul acelor lucruri pe cari le scria împotriva credinții. În fundul

inimei sale el credea adevărul, pe care se prefăcea că-l despretuește. Aceasta o arată și dovede în minutele celea din urmă ale vieții sale, când a chemat pe preotul paroh dela biserica sfântului Sulpițiu, pentru ca să se împărteșească cu sfintele Taine ale Bisericii. Din nefericire învățăceii lui Voltaire nu au lăsat pe preot să se apropie de cel ce trăgea de moarte, și așa el a murit în o desnădăjduire înspăimântătoare. Faptul acesta ni-l asigură vestitul Trochin, medicul regelui, care a fost martor de față la moartea lui Voltaire. Acest doctor în o epistolă scrisă în 30 Maiu din anul 1778 în care zi a murit nefericitul Voltaire, sfârșește povestirea sa zicând despre acest necredincios :

Aș fi voit tare mult, ca toți aceia, cari au fost amăgiți și înșelați de faptele și de scrierile sale, să fi putut fi mărturii ai morții sale, singur acesta lucru ar fi de ajuns ca să se desbete de cap, să se desamăgească.

(Va urma.)

Despre Mărturisire sau Spovedanie.

Și i-au adus lui Isus un surd, grăind anevioie, și l'au rugat pe dânsul, ca să-și pună mâna pe el Marc. 7. 32.

Ca să vindece Domnul N. Isus Hr. pe un biet surd și mut — Mântuitorul nostru îl ieă pe acel nefericit — și-l scoate din mulțime deosebi, și-a băgat degetele sale în urechile lui, apoi scuihind a atins limba lui. Apoi începe Dl. N. a se ruga și încă se roagă suspinând : și căutând la ceriu a suspinat, în urmă i-a poruncit lui zicând : *Effata*, ceea ce însamnă : *deschide-te*. Oare pentru ce a făcut atâtea celea. Dl. Is. Hr. la aceasta vindecare? Nu-l putea oare vindeca mai iute, dintr'odată, cu un singur, cuvânt? Putea, dar prin lucrurile celea multe, ce le-a făcut, a voit să ne arete greutatea unui alt rău. E părere de obște a sfinților Părinți și a tâlcuitorilor sfintei Scripturi, că în boalele trupești vindecate de Mântuitorul — au fost inchipuite boalele noastre morali și de aceea în Surdul și Mutul — despre

a cărui vindecare scrie sfântul Marcu — a fost inchipuită asurzirea și mușimea păcătoșilor, — un rău greu de vindecat, cu urmări de moarte. — În ce stă aceasta asurzire și mușime a păcătoșilor? Stă în a nu simți muștrările conștiinței lor, în a nu-și mărturisi nici la picioarele preotului păcatele lor — toate și cu sinceritate, nici înaintea lui Dumnezeu cu adevărată părere de rău.

Fiindcă preotul de Dumnezeu este rânduit de Doftor al sufletelor, și trebuie să vă vindece relele și boalele sufletești — mai ales cele mai grele — de aceea vă voi arăta 1° scăderile ce se fac în spovedanie, prin ce se va vindeca cum nădăduesc — asurzirea sufletului, căci veți simți muștrarea conștiinței 2°. În locul al doilea vă voi învăța tot aceea ce e de lipsă — spre a îndreptă ori ce scădere, și aceasta nădăduesc că va vindeca amușirea și a limbei și a inimei — făcându-vă să descoperiți și lui Dumnezeu prin părere de rău — și preotului mărturisitor prin limbă, prin graiu toate păcatele voastre.

(Va urma)

Rătăcirile sectelor cu privire la îmbrăcămintele preoților.

(Continuare)

Hristos deci la sfârșitul vieții sale apucând ofenziva în contra fanatizmului farizeesc a frivolității Saducheilor, și în contra astuției Irodianilor a scos la iveală mai ales în Mat. 23. 1—39, toate scăderile lor, ca și prin aceasta să facă atent poporul să se ferească de ei. Una dintre aceste scăderi era și aceea că ei cu predilecție măreau „găitanele pe hainele lor deasupra, numai ca în chipul acesta să-și arete lumii evlavia lor, ca astfel să atragă asupra lor atenția cât se poate mai mare. Intre unele expresiuni din aceste vorbiri ale lui Hristos se află la Luca 11, 39—52; 20, 45—57 și la Marcu 12, 38—41. Versul amintit la Marcu 12, 38 după originalul grecesc „Blepete apo ton grammatean ton thelont on en stolais peripatein Kai aspaspovs en tais agorais” sună : Feriți-vă de cărturarii, cărora le place să umble în haine lungi, și umblă după închinăciuni prin târguri.

Dacă cuvintele lui Hristos se refer la aceasta mândrie atuncia în general cunoscută a farizeilor”. Cine poate să le aplice la hainele cele modește și simple de azi ale preoțimei noastre ?

(Va urma.)

Când va fi capătul lumii ?

Ce au profetii ?

(Continuare.)

Profesia preotului Holzhauser. Acest preot, care a murit în anul 1658 în Bingen (Germania) a avut din copilărie visiuni, din cari unele încă în viața lui s'au realizat. A fost un preot evlavios, procesul lui de canonizare este în curs.

Holzhauser tălmăcește acele șapte biserici din Apocalipsul ca șapte epoci ale bisericii lui Hristos.

Epoca întâie este epoca însământării, epoca apostolilor. Epoca a două, epoca martirilor, până la Carol cel Mare (768—814).

Epoca a treia, epoca păcii, până la Carol V. (1519—1556).

Epoca a patra, epoca încercărilor, și epoca a cincea, epoca curățirii, în care biserica este încercată în multe feluri. Popoare întregi se desbină de biserică. Biserica este persecutată, războaie grele, foamete și ciumă bântuie lumea. Așa se vede, că noi trăim în aceasta epoca. Inșă după aceasta vine.

Epoca a șesa a mângăierii, în care popoarele și biserica se vor bucura de o pace adâncă și în care toate popoarele vor intra în sinul bisericii catolice. Mulți sfinți și oameni învățați vor străluci în lume, după aceasta vine.

Epoca tulburării, epoca lui antihrist, când popoarele părăsesc biserica și se împlinesc semnele prevestite de Domnul Hristos, și atunci vine sfârșitul. De epoca cea din urma să ne ferească Dumnezeu.

Numire. P. Sf. S. *Iuliu* al Gherlei, a numit de preot la parohia Dragomirești pe on. *Gheorghe Cosma*. Nou numitul în zilele trecute a fost introdus în parohia sa, unde a fost primit cu toată căldura din partea credincioșilor. Felicităm pe noul păstor sufletesc, dorindu-i roduri imbelșugate în munca sa pastorală.

Pentru sinistrați. La balul județan din 19 Februar crt. ținut în Sighet pentru ajutoarea incendiștilor din Bacău și a imundaștilor din țară s'a adunat lume multă. Taxa de intrare n'a fost precizată. Cu toate aceste în favorul sinistraților din oferte benevole a rezultat un venit curat de 47 mii 125 Lei. Este aceasta o sumă, care dă prețioasă dovadă despre inimile miloase din Maramureș.

Cămin de ucenici. În 21 Ianuar crt s'a deschis în Sighet noul cămin pentru învățăceii de industrie. Mult ne îmbucură înființarea acestei instituțiuni menite de a crea o nouă clasă socială, ceea ce a industriei române, de care ducea atâta lipsă județul nostru. Personalitatea cinstită a directorului *Petru Pop* este o chizeșie, că soarta acestui institut este depusă în mâinile unui pedagog de inimă și deplin probat.

Necrolog. Cu un veteran cinstit avem puțin. În 26 Febr. crt. a trecut la cele veșnice emeritul prezident al sedriei orfanale din Sighet *Petru Ioddy* de leud în vârstă de 72 ani. Inimă bună și suflet puritan i-a fost caracteristica ființei sale. O viață de om a slujit ca funcționar de model. Odihnească în pace !

Părintele Adrian Lupan din Rona-dejos a indurat o grea lovitură. Fiica sa dragă *Natalia* în vârstă de 4 ani a încetat din viață la 27 Ianuar crt. Transmitem îndurerărilor părinți cele mai sincere condolențe !

Calendar săptămânal.

6—12 Martie 1927.

6. **Duminica** lăsatului de brânză. Evang. Mat. c. 6. st. 14. Ss. 42 Martiri.
7. Luni. M. d. Cherson : Vasilee, Efrem, Capiton, Eugen, Eterie.
8. Marți. P. Teofilact.
9. Mercur. Ss. 40 Martiri.
10. Joi. M. Cadrat.
11. Viner. P. Sofronie.
12. Sâmbătă. C. Teofan.